मासः 159[b]; समासाश्रया विधयः 162[b]; अपत्याधिकारः 166[b]; चातुरर्थिकाः 170[b]; शैषिकाः 175[a]; प्राग्दीव्यतीयाः 176[a]; ठगधिकारः 177[b]; यतो विधिः 178[a]; छयतोः पूर्णोऽवधिः 178[b]; ठक्ठञोरधिकारः 179[a]; नञ्स्नञोरधिकारः 180[b]; मत्वर्थीयाः 185[a]; प्राग्दिशीयाः 186[a]; प्रागिवीयाः 189[a]; तद्धितप्रक्रिया 192[a]; द्विरुक्तिप्रक्रिया 193[a]; स्त्रीप्रत्ययाः 198[b]; वैदिकप्रक्रिया 202[a]; स्वरप्रक्रिया 202[b].

Varadarája omnem grammaticae suae materiam e Bhaṭṭojis libro, Siddhántakaumudí, hausit, vel potius epitomen ejus fecit. Aphorismi ubique fere iisdem verbis explicantur atque a Bhaṭṭoji, ita tamen ut difficiliora omnia omittantur. In capitum dispositione hoc unum novatum est, quod compositio et derivatio secundaria non in fine partis primae collocatae sunt, sed in tertia. Excepta declinatione et conjugatione omnia brevissime tractantur. Omnino hoc propositum secutus est auctor, non ut perfectam rei grammaticae doctrinam traderet, sed ut facilem discentibus aditum ad literas Sanskriticas redderet, viamque ad scholae Páṇiníyae libros aperiret. *Mediam* hanc grammaticam appellavit, quo a Siddhántakaumudí et Laghukaumudí epitome, a semet ipso scripta, distingueret.

In fine haec leguntur: इति श्रीविट्ठिकंठीरवरदराजभट्टकृता मध्यसिद्धांतकौमुदी समाप्त. Haec voluminis pars, anno 1794 Benaris a Lekhaka-Bráhmaṇa-Haragyána exarata est. Recentiore manu hoc additum est: शुक्लश्रीशीतलप्रसादस्येदं पुस्तकं काश्यां वरीवर्त्ति ॥ (Wilson 280[a].)

368.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 127. Long. 8½. Lat. 3½. Linn. 6–8.

Hoc codice duae *Madhyasiddhántakaumudís* partes continentur. (B.)

A. Foll. 91–127 (१–३७). *Subanta.* Haec pars exeunte seculo superiore exarata est.

B. Foll. 1–90 (१–९३). Pars secunda, qua conjugatio traditur. Antiquiore literatura, nisi fallor seculo superiore ineunte, haec pars exarata est, sed post folium १९. septem folia, paulum recentiore manu scripta, inserta sunt; folia २७–२९. et ultimum hujus partis folium desiderantur. (Walker 199.)

369.

Foll. 92–106. (linn. 9–13.) His foliis *Madhyasiddhántakaumudís* tertiae partis capita duo prima continentur, de affixis primariis, kṛitya et kṛit appellatis, agentia. Folium १. deest. Incipit: इजादेः सनुमः (Siddh. Kaum. fol. 173[b]. 13.) Desinit in praeceptis de formando gerundio, quod अम् syllaba terminatur.

Haec folia medio seculo superiore exarata sunt. (Walker 137[d].)

370.

Opuscula duo. Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 27. Long. 16. Lat. 3½. Linn. 6.

Foliis 1–17. grammaticae Sanskriticae compendium, *Prabodhachandriká* appellatum, *Vaijanae* principi auctori tributum, continetur. Incipit: हरिहरगुरुभक्तः सर्व्वलोकानुरक्तः त्रिभुवनगतकीर्त्तिः कान्तिकन्दर्पमूर्त्तिः रणरिपुगणकालो वैजनक्षौणिपालो जयति जयति दाता सर्व्वकर्म्मारथाता ॥१॥ वन्द्रा- (l. chandrá°) वतीवदनचन्द्रचकोरविक्रमादित्यभूपतनयो नयतत्त्ववेत्ता *Chauhána-vaṅṣatilaka[ḥ] paṭhanádhináthaḥ* राजा चिरं जयति वेजनदेवनामा ॥२॥ रामो मे भिहितं करोतु सततं रामं भजे सादरं रामेणापहृतं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनं रामात् मुक्तिरभीप्सिता सरभसं रामस्य दासो स्यहं रामे रञ्जतु मे मनः करुणया भो राम मां पालय। श्रीमद्वैजनदेवेन रामभक्तिरतात्मना। इति चिन्तितमेकान्ते कदाचित् तिष्ठता मता (?) ।४।

Auctor, sive ille Vaijana, Vikramádityae filius, est, sive hoc nomine patronus grammatici cujusdam anonymi significatur, libellum in usum *Hirádharae* filii composuisse, et sententiis ad Rámachandram referentibus se illustrasse tradit: संसारांभोधितरणं रामनामानुकीर्तनं रामनामान्विता तस्मात्प्रक्रिया क्रियते (व्रियते MS.) मया ॥९॥ चिंतयन्निति निर्यातः क्रीडंतं श्रीहिराधरं। श्रीमान्वैजनभूपालो विलोक्येत्यब्रवीत्सुतं ॥११॥ दानेन दयया चैव युद्धेन निजकर्मणा। दानवीरो दयावीरो युद्धवीर इति श्रुतिः ॥१९॥ दधीचिर्दानवीरोऽभूद्दयावीरो शिविर्नृपः। *Hammíro* युद्धवीरोऽभून्निदर्शनममी त्रयः ॥२०॥ Fol. 3[a]. प्रबोधचंद्रिका नाम रामचंद्रसमाश्रिता (fortasse ad Prakriyákaumudím alluditur)। अज्ञानतिमिरध्वंसकारिणी चित्तहारिणी ॥ बहवः प्रक्रियाग्रंथाः संति चेत्संतु का क्षतिः। मालतीमधुलब्धापि मधुपानां मधु व्रतं ॥ Auctor, anushṭubh versibus usus, grammaticae elementa adumbrat, et sententiis brevibus illustrat. Incipit a casibus (fol. 3[a]–5[a]), procedit ad verba cum nominibus conjuncta, i. e. ad enuntiata simplicia, deinde de syntaxi nominum (कारक) separatim agit, postea de enuntiatis paulum ampliatis, de compositione (fol. 10[b]), de suffixis secundariis (fol. 12[b]), de suffixis primariis (fol. 14[a]), denique combinatio et vocalium et consonantium (sandhi) tractatur.

Libellus hoc seculo ineunte exaratus est. (Wilson 147[a].)